

OŚWIATOWY MIEJSKI SERWIS INFORMACYJNY GLIWICE

1/2011 (14) czwartek, 13 stycznia 2011 r.

BEZPŁATNY MIESIĘCZNY DODATEK DLA DZIECI

JAK SIĘ CZUĆ BEZPIECZNIE, CZYLI MAŁE DZIECKO W WIELKIM MIEŚCIE

okiem
psychologa

Podstawową potrzebą dziecka jest potrzeba bezpieczeństwa. Poczucie bezpieczeństwa pozwala mu spokojnie i z optymizmem patrzeć w przyszłość, budzi odwagę. Żeby dziecko czuło się bezpieczne, musi mieć właściwą opiekę, funkcjonować w stabilnym środowisku i czuć się akceptowane. Rodzice powinni przygotować dziecko do radzenia sobie w różnych sytuacjach, kształtować w nim postawę podejścia do świata bez lęku, ale też ze świadomością, że nie jest on całkowicie różowy.

Dzieci na ogół są ufne. Wynika to z tego, że nie mają jeszcze negatywnych doświadczeń i wydaje im się, że dorośli są dobrzy – tak jak mama i tata. Nie podejrzewają, że pan czy pani, którzy częstują cukierkami i zachęcają do obejrzenia kółka lub piaska, mogą im zrobić krzywdę. Nie są podejrzliwi też wtedy, kiedy są same w domu i na prośbę obcego otwierają drzwi.

Musimy nauczyć dzieci zasad bezpieczeństwa. W przeciwnym razie mogą stać się łatwym celem dla złodzieja czy pedofila albo ulec wypadkowi.

Wielu rodziców uważa, że ich uczęszczające do przedszkola dziecko jest już bardzo mądre i rezolūtne. Nic bardziej mylnego. Nie można całkowicie ufać takiemu maluchowi! Jego rodzice powinni cały czas czuwać, umieć przewidzieć, co może się wydarzyć, i zapobiegać ewentualnym wypadkom.

- *Nigdy nie należy zostawiać dziecka samego przed sklepem – w wózku lub w samochodzie.*
- *Nauczmy dzieci bezpiecznego poruszania się po mieście – przechodzenia przez ulicę w wyznaczonych miejscach, rozróżniania świateł.*
- *Najwcześniej, jak się da, nauczmy dziecko jego danych – jak się nazywa, gdzie mieszka itp.*
- *Starajmy się przewidzieć, co dla dziecka może być niebezpieczne – drobne elementy zabawek, ostre przedmioty, przyciągające wzrok kolorowe butelki z detergentami.*

Starsze dzieci – uczęszczające do szkoły – są już bardziej rozsądne niż przedszkolaki, nie oznacza to jednak, że poradzą sobie w każdej sytuacji. Należy z nimi rozmawiać o zagrożeniach, przemocy, narkotykach. Ważny jest dobry kontakt z dzieckiem, słuchanie, co do nas mówi, i zwracanie uwagi na negatywne sygnały z jego strony.

- *Przejdźmy razem z dzieckiem drogę z domu do szkoły. Zwróćmy uwagę, czy jest bezpieczna – czy jest oświetlona,*

czy nie przebiega przez mało uczęszczane miejsca lub bardzo ruchliwe ulice. Wy tłumaczmy dziecku, by zawsze wracało ze szkoły w grupie, a nigdy samo.

- *Nauczmy dziecko, jak dzwoni się na policję, straż pożarną i pogotowie. Powiedzmy, do kogo może zwrócić się o pomoc, jeśli czuje się zagrożone (policjant w mundurze, sprzedawca w sklepie, matka z dziećmi).*

- *Wymagajmy, aby dziecko zawsze mówiło, dokąd*

wychodzi i kiedy wróci. Pilnujmy, żeby wróciło przed zmrokiem.

- *Nauczmy dziecko, że nie należy rozmawiać z obcymi, przyjmować od nich słodyczy, opowiadać o swojej rodzinie, o tym, gdzie pracują rodzice. Powiedzmy mu, by nie otwierało nikomu drzwi, gdy jest samo w domu, i że nikt obcy nie może go dotykać.*

Na dzieci wszędzie czyha niebezpieczeństwo – nie trudno o wypadek w domu, na placu zabaw czy w drodze do szkoły. Wiele jednak zależy od nas, rodziców – nauczmy nasze dzieci podstawowych **zasad bezpieczeństwa**, a z pewnością uda nam się je uchronić!

Wiktoria Gomolla
psycholog

Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej
w Gliwicach

fol. Sebastian Michdużek

„MAŁY SŁOWNIK”

Sygnal alarmowy – „Piuuuu, piuuuu, piuuuu” włącza się, kiedy jest zagrożenie (Zuzia, lat 7)

«Sygnal dźwiękowy lub świetlny ostrzegający przed niebezpieczeństwem (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Evakuacja – przenoszenie się w inne miejsce, bo np. się pali (Szymon, lat 7)

1. «Wywożenie ludzi, zwierząt i dobytku z terenów zagrożonych wojną lub nawiedzonych klęską żywiołową»

2. «Opuszczenie jakiegoś miejsca (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Ratownik – ten, kto ratuje ludzi (Zuzia, lat 7)

«Człowiek niosący pomoc w nagłych wypadkach; też: członek ekipy przeznaczony do akcji ratunkowych (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Pierwsza pomoc – np. opatrywanie rany, gdy krew leci (Szymon, lat 7)

«Podstawowe czynności, jakie trzeba wykonać dla ratowania czyjegoś życia lub zdrowia w nagłych wypadkach (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Opieka – kogoś bronisz, pilnujesz, dbasz, żeby był zdrowy (Zuzia, lat 7)

«Dbanie o kogoś, o coś (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Wypadek – gdy się ktoś z kimś zderzy albo auto się zderzy ze słupem (Szymon, lat 7)

1. «To, co się zdarzyło»

2. «Nieszczęśliwe wydarzenie, które spowodowało straty materialne, w którym ktoś ucierpiał (Słownik Języka Polskiego, PWN)»

Kradzież – gdy ktoś coś weźmie bez pytania (Szymon, lat 7)

«Potajemne zabranie cudzej własności» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Przemoc – ktoś kogoś bije, popycha albo krzyczy na niego (Zuzia, lat 7)

«Przewaga wykorzystywana w celu narzucenia komuś swojej woli, wymuszenia czegoś na kimsi» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Wykorzystywanie – gdy każesz komuś zrobić coś za siebie (Szymon, lat 7)

Wykorzystywać

1. «użyć czegoś dla osiągnięcia jakiegoś celu, zysku»

2. «pośłużyć się kimsi, aby zrealizować własne cele» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Zagrożenie – niebezpieczeństwo jakieś (Zuzia)

«Sytuacja lub stan, które komuś zagrażają lub w których ktoś czuje się zagrożony» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Zagrażać «Postraszyć kogoś, aby zmusić go do określonego zachowania»

(Słownik Języka Polskiego, PWN)

Niepokój, lęk – strach, wtedy się trochę trzęsiesz (Szymon, lat 7)

Niepokój «Stan psychiczny charakteryzujący się silnym napięciem, brakiem spokoju, równowagi» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Lęk «Uczucie trwogi, obawy przed czymś» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Obcy (człowiek) – ktoś, kogo nie znasz, nie możesz zapraszać go do domu (Zuzia, lat 7)

«1. nienależący do jakiegoś kręgu osób»

«2. nieznanemu komuś»

«3. niewłaściwy komuś lub czemuś»

«4. człowiek nienależący do danego środowiska, rodziny»

(Słownik Języka Polskiego, PWN)

Bezpieczeństwo – że ktoś jest pod całkowitą ochroną i asekuracją (Zuzia, lat 7)

«Stan niezagrożenia» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Asekuracja

1. «zabezpieczenie przed skutkami ryzykownych działań lub jakichś wydarzeń»

2. «pomoc i ochrona w czasie wykonywania trudnych i ryzykownych czynności»

(Słownik Języka Polskiego, PWN)

Utrata zdrowia – gdy ktoś jest chory i coś go boli (Szymon, lat 7)

Zdrowie «stan żywego organizmu, w którym wszystkie funkcje przebiegają prawidłowo» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Własność – rzecz, która należy do kogoś (Szymon, lat 7)

«To, co ktoś posiada» (Słownik Języka Polskiego, PWN)

Sam w domu...

Wyczekiwane przez uczniów zimowe ferie wreszcie nadeszły. Wiele dzieci będzie je spędzać w domu, często bez opieki dorosłych. Zapewnienie im należytego bezpieczeństwa to poważne wyzwanie dla rodziców i opiekunów.

Dane statystyczne są nieubłagane – największy odsetek wypadków, jakim ulegają dzieci, zdarza się w domu. Dotyczy to każdej grupy wiekowej. Znacznej części tych wypadków można byłoby uniknąć, przygotowując nie tylko mieszkania, ale również dzieci do bezpiecznego radzenia sobie w życiu.

Poważnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa dzieci może być nieostrożne i nieumiejętne obchodzenie się z urządzeniami elektrycznymi. Powszechne korzystanie z prądu często usypia czujność dorosłych. Zdajemy się zapominać o tym, że jest on niebezpieczny, a porażenie może spowodować poważne obrażenia lub nawet śmierć. Domowa instalacja elektryczna musi być utrzymywana w należytym stanie – bezpieczniki sprawne, właściwie dobrane, wyłączniki i gniazdka właściwie umocowane. Wszystkie używane w domu urządzenia elektryczne powinny być atestowane, w pełni sprawne i właściwie podłączone do sieci. Rodzice powinni nauczyć dzieci, jak prawidłowo je obsługiwać, i upewnić się, że potrafią one samodzielnie to zrobić. Dziecko musi być świadome, których urządzeń absolutnie nie może używać, gdy w domu nie ma dorosłych. Powinno też wiedzieć, że nie może samodzielnie naprawiać urządzeń, które jego zdaniem działają nieprawidłowo – to zadanie wyłącznie dla specjalistów.

Gaz stanowi zagrożenie nie mniej poważne co prąd. Urządzenia gazowe muszą być utrzymywane w nienagannym stanie technicznym. Dzieci powinny wiedzieć, które z nich i jak bezpiecznie obsługiwać. Warto porozmawiać z dzieckiem o tym, jak powinno się zachować w sytuacjach zagrożenia, na przykład gdy wyczuje ulatniający się gaz czy zauważy pożar. Każde dziecko musi wiedzieć, że w razie niebezpieczeństwa trzeba od-

Ania (mama) oraz
Zuzia i Szymon (uczniowie I klasy, bliźnięta) Proksowie

dalić się jak najszybciej od źródła zagrożenia i natychmiast zawiadomić dorosłych. Warto przećwiczyć z dzieckiem telefoniczne informowanie ratownika o zauważonym zagrożeniu.

Pozostawiając dziecko w domu bez opieki na dłużej, powinniśmy zabezpieczyć przetrzymywane środki chemiczne. W każdym mieszkaniu znajdują się silne środki czyszczące, rozpuszczalniki czy kleje. Dziecko może pomylić opakowania albo z nudów eksperymentować z niebezpiecznymi substancjami. Oczywiście zabezpieczenia wymagają także leki. Jeżeli dziecko pod nieobecność rodziców musi przyjmować jakieś leki – bezwzględnie powinny one być przygotowane wcześniej, tylko w odpowiednich dawkach i umieszczone w umówionym miejscu.

Bardzo ważne jest, by dziecko pozostawione samo w domu miało możliwość kontaktu z opiekunem. Jest to potrzebne nie tylko w sytuacji zagrożenia, ale także wtedy, kiedy dziecko ma potrzebę porozmawiania z dorosłym. Warto przygotować podręczną książkę telefoniczną, w której umieszczone będą numery telefonów osób, z którymi rozmowa sprawi dziecku radość.

Pozostawianie dzieci bez opieki dorosłych to przykra konieczność i dyskomfort dla rodziców. Jeżeli nie ma innych możliwości, warto dziecku zaproponować i przygotować takie zajęcia i zabawy, które pozwolą mu bezpiecznie spędzić czas i z uśmiechem powitać powracających z pracy opiekunów.

Wspaniałych i bezpiecznych ferii zimowych! Do usłyszenia za miesiąc!

Jacek Tarkota,
dyrektor Gliwickiego
Ośrodka Metodycznego

„Pięć zasad przechodzenia przez jezdnię”

Chcesz przejść na drugą stronę?
miej otwarte oczy.

Stań na skraju chodnika
nim na jezdnię wskoczysz.
Spójrz najpierw bacznie w lewo.
O tak, właśnie – brawo!
Teraz z kolei szybko
zwróć oczy na prawo.
Jeszcze raz w lewo.
Świetnie! Doskonale.
Jezdnia wolna? Idź szybko
i nie bój się wcale!

opracowała: Daria Major

Labirynty wychowania

Wiedza dodaje pewności siebie – jak czuć się bezpiecznie wielkim miście?

Rozmowa z dzielnicowym, młodszym aspirantem Emilem Świądrem

Bezpieczeństwo dzieci można podzielić na kilka obszarów. Jako dzielnicowy często odwiedza pan przedszkola i rozmawia z dziećmi, kształtując ich zachowania w sytuacjach zagrożenia.

DOM

Staram się wypracować najprostsze wzorce, którymi dziecko może się posługiwać, ponieważ nie ma ono jeszcze rozwiniętego instynktu samozachowawczego. Podczas spotkań z dziećmi widzę, że zdają sobie one sprawę, iż nie można bawić się ogniem, prądem i gazem czy otwierać drzwi obcym. Z pewnością jest to zasługa rodziców. Ważne jest, żeby dziecko znało podstawowe numery alarmowe (jak 112) oraz żeby wiedziało, jak się nazywa i gdzie mieszka. Jak przekonać dziecko, żeby nie otwierało drzwi obcym, kiedy nikogo nie ma w domu?

Nie otwieramy nikomu, nawet jeśli ktoś podaje się za wujka, dziadka czy listonosza. Jeśli rodzice zamknęli drzwi, to na pewno je otworzą.

PLAC ZABAW

Jak się zachować, kiedy zaczepia nas ktoś obcy?

Od obcego nie bierzemy żadnych cukierków, nawet gdy ten pan jest bardzo miły. Poczestować możemy się wtedy, gdy jest z nami osoba dorosła (np. rodzic lub dziadek) i wyrazi na to zgodę. Podobnie, kiedy obcy podchodzi, powinno się absolutnie odmawiać rozmów i zabaw. W przypadku, kiedy obcy próbuje użyć przemocy, np. wciągnąć nas do samochodu, trzeba głośno krzyknąć: Ratunku! Pomocy! Krzyknąć mają też dzieci, które są świadkami wydarzenia – natychmiast muszą powiadomić kogoś dorosłego. Ważne jest też, by dzieci nie bawiły się na placu budowy czy w remontowanych pomieszczeniach. Jest to bardzo niebezpieczne.

KIEDY DZIECKO SIĘ ZGUBI

Zdarza się, że dziecko gubi się podczas zakupów w supermarkecie lub na ulicy... Starajmy się wpoić naszym dzieciom, żeby nie podchodziły do pierwszej napotkanej osoby, tylko do pani kasjerki lub pana ochroniarza – jeśli rzecz dzieje się w supermarkecie (tam dzieci najczęściej gubią się przy regałach z zabawkami). Jeśli zgubią się na ulicy, powinny wejść do najbliższego sklepu. W obydwóch przypadkach powinny się przedstawić i powiedzieć, że się zgubiły. Są to proste sposoby, które pomogą naszym dzieciom uniknąć traumatycznych przeżyć. Dzieci mające trudności w nawiązywaniu kontaktu powinny mieć przy sobie karteczkę z imieniem, nazwiskiem, adresem i numerem telefonu rodziców.

SZKOŁA

Skupmy się na dwóch problemach szkolnych. Są to kradzieże telefonów komórkowych i zamieszczanie w internecie scenek nakręconych z ukrycia na przerwach lub lekcjach.

– Nie kupujmy dzieciom drogich aparatów telefonicznych, gdyż staną się one obiektami zazdrości, a następnie ofiarami kradzieży. Wyczulmy dzieci, aby chowały swoje telefony, nie afiszowały się z nimi.

– Co do ośmieszających filmików zamieszczanych w internecie ważne jest, aby wytłumaczyć dzieciom, że jest to przestępstwo. Przez takie działanie można kogoś bardzo skrzywdzić. Jeśli się to zdarzy, rodzic powinien skontaktować się z administratorem strony w celu usunięcia filmu.

Dziękuję za rozmowę.

Jest jeszcze wiele obszarów, o których ze względu na ograniczoną ilość miejsca nie możemy napisać. Najważniejsze jest jednak, abyśmy jako rodzice rozmawiali z naszymi dziećmi. Jeżeli zależy nam na ich bezpieczeństwie, pokazujmy im prawidłowe wzorce zachowań. Pamiętajmy, że dziecko koduje wszystkie informacje, także wtedy, kiedy śpiesząc się do przedszkola, przechodzimy przez ulicę w niedozwolonym miejscu.

Beata Stradowska
pedagog, organizator imprez masowych
Młodzieżowy Dom Kultury w Gliwicach

Mądra Misiowa Głowa

Bezpiecznie w wielkim mieście

Zadanie 1

Uzupełnij obrazki brakującymi elementami. Przyjrzyj się im uważnie. Gdzie dzieci bawią się bezpiecznie? W żółte pola wpisz odpowiednio TAK lub NIE.

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

Zadanie 2

Z ciągu liter wykreśl powtarzający się wyraz. Odczytaj powstałe hasło i dopasuj je do obrazka z zadania 1.

MIASTOBAMIASTOWIMIASTOMYMIASTOSIEMIASTOBEZMIASTOPIECZMIASTONIE

<http://prbrd.gda.pl/?p=179>
Pomorska Rada Ruchu Drogowego

Agnieszka Kołacz
nauczyciel Szkoły Podstawowej nr 21
w Gliwicach

Mądra Misiowa Głowa

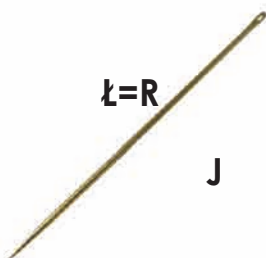
ROZWIĄŻ REBUSY

ARKI = NY

~~KO~~

Ł=R

J

~~S=Z~~

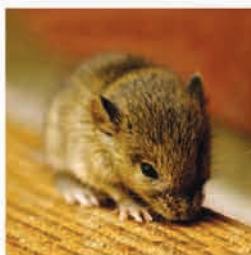
K=G

~~CY~~

P=B

Z=IĘ

~~KA~~

~~WO~~

Anna Seredyńska-Spieszko
nauczyciel w Gimnazjum nr 3
w Gliwicach

Mądra Misiowa Głowa

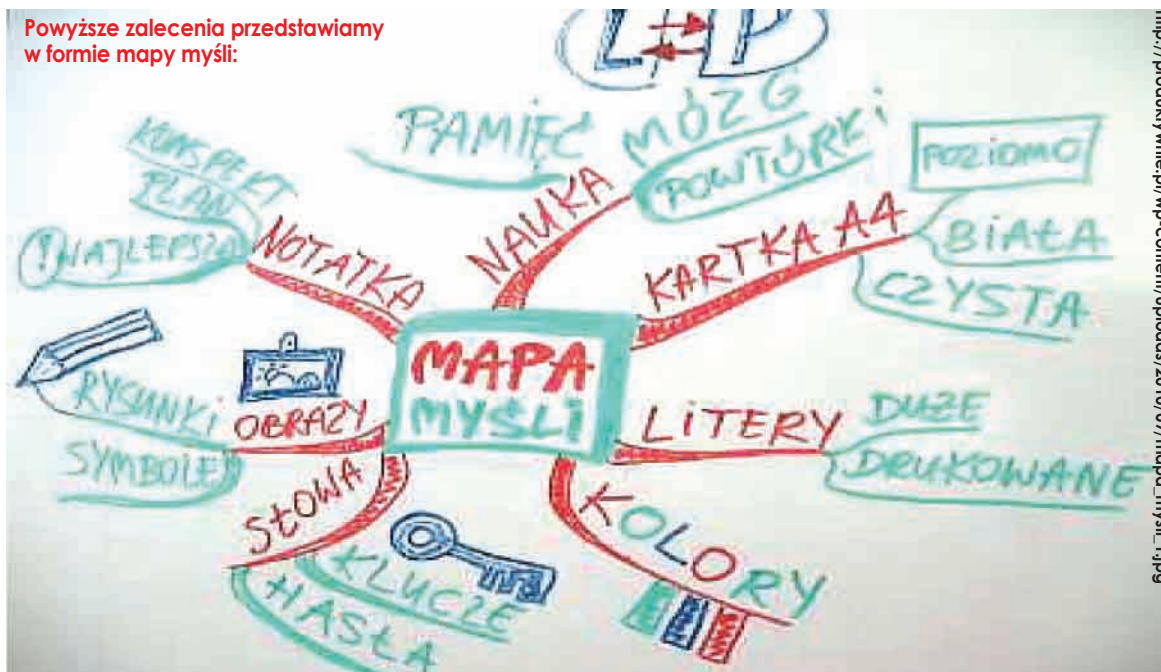
Czy wiesz, jak robić notatki?

Z pewnością każdy bez zastanowienia odpowie na to pytanie twierdząco. Przecież codziennie do uczniowskich zeszytów trafiają notatki dotyczące tematu lekcji. Jaką najczęściej przyjmują formę? Streszczenia, konspektu czy tabeli? A czy zdarzyło się Wam kiedyś rysować notatkę? Jeśli nie, koniecznie zapoznajcie się z koncepcją tzw. mapy myśli. Opracowana przez brytyjskich naukowców Tony'ego i Barry'ego Buzanów metoda opiera się nie tylko na schematach, analizach i liczbach, ale również na wyobraźni, skojarzeniach, humorze, kolorach i wrażeniach zmysłowych. Wykorzystanie wszystkich ww. narzędzi pozwala na harmonijną współpracę obu półkul mózgowych. Służy to rozwijaniu twórczych zdolności, uzyskaniu lepszych wyników w nauce, a także skracaniu czasu nauki. Stosując mapy myśli, oszczędzamy 50-95% czasu na notowaniu i 90% na czytaniu swoich zapisków.

Jak tworzyć MAPY MYŚLI?

1. Weź czystą kartkę formatu A4 i ułóż ją poziomo.
2. Na środku kartki umieść temat; przedstaw go za pomocą rysunku, symbolu, ewentualnie skrótu literowego – niech będzie on kolorowy (użyj co najmniej 3 kolorów – w ten sposób pobudzisz prawą półkulę mózgu i pamięć).
3. Od tematu odprowadź linie jak gałęzie drzewa (im bliżej centrum, tym grubsze). Każda linia (gałąź) musi się stykać ze swoim punktem wyjścia. Różnicowanie grubości linii pomaga w zrozumieniu hierarchii i stopnia ważności informacji, zapewnia całościowe spojrzenie na dany temat.
4. Linie podpisuj słowami kluczami (skojarzeniami). Nigdy nie używaj całych zdań!
5. Przy jednej linii może się znajdować tylko jedno słowo lub rysunek.
6. Używaj liter drukowanych, zmniejszając je w miarę oddalania się od centrum.
7. Najważniejsze słowa powinny być najsilniej oznaczone.
8. Nie twórz linii dłuższych niż samo słowo/rysunek.
9. Wzbogać swoją mapę o elementy graficzne: strzałki służące do oznaczenia związków między poszczególnymi zagadnieniami; znaki i figury geometryczne – dla podkreślenia znaczenia słów itp.
10. Wykreuj swój własny styl tworzenia map myśli.
11. Umieszczaj na mapie myśli nie tylko same fakty, ale także problemy, skojarzenia itp.
12. Zostawiaj wolne linie, bo może z czasem będziesz chciał dopisać nową informację.

Powyższe zalecenia przedstawiamy w formie mapy myśli:

<http://plekny-umysl.pl/2010/03/mapy-myśli/>
http://produkty.wnie.pl/wp-content/uploads/2010/09/mapa_myśli_1.jpg

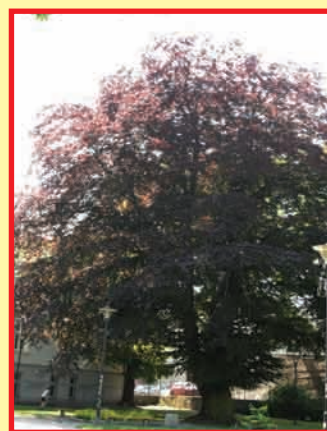
WĘDRUJ Z NAMI EKOTRASĄ

Drodzy Czytelnicy,

od pierwszego numeru „Oświatowego Miejskiego Serwisu Informacyjnego – Gliwice”, czyli „Małego Misia”, wspólnie wędrowaliśmy ulicami Gliwic, by poznawać najpiękniejsze zakątki naszego miasta. Przemierzaliśmy wiele ścieżek i zatrzymaliśmy się na kilkunastu przystankach Ekotrasy „Gliwice – zielone miasto” opracowanej przez uczniów Gimnazjum nr 3 im. Noblistów Polskich w Gliwicach. Zwiedziliśmy m.in. zabytki związane z historią miasta, a wśród nich Rynek.

Byliśmy też w innych miejscach chętnie odwiedzanych nie tylko przez gliwiczian: m.in. w parku Chopina i Palmiarni.

Podziwialiśmy najpiękniejsze pomniki przyrody:

Czy widzieliście piękny buk pospolity (forma purpurowa)? Cieszymy się, że dzielnie asystowaliście nam w wyprawie i mamy nadzieję, że Ekotrasa pozwoliła Wam miło spędzić czas, odkryć wiele ciekawych miejsc w drodze do przedszkola i szkoły oraz podczas świątecznych rodzinnych spacerów.

Na podstawie folderu Ekotrasy „Gliwice-Zielone Miasto”

A TERAZ KONKURS: **MOJE GLIWICE? TO WARTO ZOBACZYĆ! GLIWICE (NIE)ZNANE!** MILE WIDZIANE BĘDĄ PRACE RODZINNE – ZESPOŁOWE!

ZADANIE KONKURSOWE:

- 1) Wymyśl tytuł własnej trasy po Gliwicach.
- 2) Wytycz i opracuj trasę wędrowki po Gliwicach – powinna ona łączyć 4-5 najciekawszych Twoim zdaniem punktów miasta. Na trasie nie mogą się znaleźć miejsca, które prezentowane były w Ekotrasie „Gliwice – zielone miasto”. W archiwalnych numerach „Małego Misia” (w wersji papierowej lub na stronie internetowej: <http://www.um.gliwice.pl/bjp/index.php?id=22067/1>) można sprawdzić, które gliwickie obiekty były przystankami Ekotrasy, zaprojektowanej przez gimnazjalistów.
- 3) Swoją trasę przedstaw w formie pracy plastycznej (technika dowolna, format A4).

Gotowe podpisane prace plastyczne można składać w sekretariacie Gimnazjum nr 3 im. Noblistów Polskich w Gliwicach przy ul. Jasnogórskiej 15-17 do 11 lutego 2011 roku. Na zwycięzców konkursu czekają nagrody. Nagrodzone prace zostaną opublikowane na łamach naszego dodatku.

KUPON KONKURSOWY

Każdą pracę należy opisać następująco:

imię i nazwisko, wiek

adres zamieszkania

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z ustawą z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (DzU z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późniejszymi zmianami).

W konkursie pod tytułem „Wędruj z nami Ekotrasą”, który ogłosiliśmy w listopadowym numerze OMSI – Gliwice „Mały Miś” zwyciężył Łukasz Woźniak.

Udzielił prawidłowych odpowiedzi na wszystkie pytania konkursowe!

Zwycięzcy gratulujemy! Prosimy o zgłoszenie się po odbiór nagrody z rodzicami lub opiekunami w sekretariacie Gimnazjum nr 3 im. Noblistów Polskich przy ul. Jasnogórskiej 15-17 w Gliwicach (po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie: 32/231-25-61).

2011 rok

Styczeń

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Luty

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

Marzec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Kwiecień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Maj

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Czerwiec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Lipiec

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Sierpień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Wrzesień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Październik

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Listopad

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Grudzień

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

DZIECI O SOBIE I ŚWIECIE

- Dzień dobry!
- Dzień dobry!
- Chciałabym dzisiaj porozmawiać z wami na temat bezpieczeństwa. Co to jest bezpieczeństwo?
- Bezpieczeństwo to jak idziemy z mamą albo tatą ulicą i trzeba przechodzić na zielonym świetle albo na pasach – wyrwała się Matylda.
- Czy w przedszkolu ustaliśmy zasady bezpieczeństwa i przestrzegamy ich?
- Tak, dużo – krzyknęły razem dzieci.
- Podajcie przykład.
- Na przykład podczas wycinania trzeba siedzieć przy stoliku i nie machać nożyczkami. A kiedy podajemy nożyczki koledze lub odnosimy je na miejsce, to trzymamy je prawidłowo – powiedział Bruno.
- Prawidłowo, to znaczy jak?
- Że trzymamy tym, co tnie (ostrze), w dół – demonstruje Bruno, zaciskając pięść.
- Cieszę się, że o tym pamiętacie, ale powiedzcie mi, dlaczego tak trzeba postępować?
- To proste – wtrąciła Ola – żeby nie wykluć komuś oka.
- Komuś lub sobie – dodała Matylda.
- Nie wolno biegać w sali, między stolikami, żeby nie rozbić głowy – przypomniała sobie Ola – ale na placu zabaw możemy!
- Ja jeszcze wiem – mamy zasady w ogrodzie. Pierwszą, tą najważniejszą, to że nie wychodzimy sami z placu zabaw, żeby nikt nas nie ukraść – powiedział Bruno.
- Chcę powiedzieć drugą – przerwała Ola – że nie rozmawiamy z obcymi i nie bierzemy od nich nic do jedzenia, bo może być zatrute.
- Dobrze, że o tym pamiętacie. Powiedzcie mi, czy te zasady są ważne tylko w przedszkolu? Czy jak wychodzicie z rodzicami na plac zabaw, to one są nadal aktualne?
- Są dalej ważne – tylko że wtedy mamie jest łatwiej, bo ma tylko jedno dziecko do pilnowania – zaśmiała się Matylda – a pani ma całą masę dzieci.
- Mam nadzieję, że nawet jak pójdziecie już do szkoły, będziecie pamiętać o tych zasadach...

Ania Pacoń, nauczyciel PM 40 w Gliwicach rozmawiała z wychowankami przedszkola Matyldą, Olą i Brunonem z grupy 5-latków.

REDAKCJA:

Wydział Kultury i Promocji Miasta:
Monika Grzeźczyńska (opracowanie graficzne),
Bożena Harazim (sekretarz redakcji) –
harazim_b@um.gliwice.pl,
Daria Major (gry i zabawy)
Anna Proksa (tekst i zdjęcia)
Stella Zaborowska-Nawrath (teksty)
Anna Zygmantowska (korekta)

PRZYGOTOWANIE MATERIAŁÓW I TEKSTÓW:

Agata Cira, Eugeniusz Sztokato,
Anna Serdyńska-Spieszko (Gimnazjum nr 3)
Dorota Iwanek i Anna Pacoń
(Przedszkole Miejskie nr 40)
Agnieszka Janowska-Chwaliszewska
(Wydział Edukacji UM Gliwice)

Agnieszka Kończ i Anna Krasowska (Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 21)
Beata Stradowska (Młodzieżowy Dom Kultury)
Magda Kowalczyk (Gimnazjum nr 14)

OPIEKA MERYTORYCZNA:

Wiktoria Gomolla (Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna)
Jacek Tarkota (Gliwicki Ośrodek Metodyczny)

ADRES REDAKCJI:

ul. Zwycięstwa 21, 44-100 Gliwice, tel. 32/239-12-91
e-mail: kp@um.gliwice.pl

Prace plastyczne zamieszczone w kalendarzu na 2011 rok z archiwum fotograficznego konkursu plastycznego pt. „Mój urodzinowy prezent dla Małego Misia”

Cześć! Jestem Snupek, policyjny pies. Od niedawna jestem przyjacielem Małego Misia! Bardzo się lubimy. Na co dzień pomagam gliwickim policjantom, na przykład uczę dzieci, jak bezpiecznie przechodzić przez ulicę, bawić się na placu zabaw czy jeździć na sankach. Sam też uwielbiam dobrą zabawę, dlatego chętnie wymyślam różne gry. Zapraszam was wszystkich na moją stronę internetową <http://www.slaska.policja.gov.pl/dla-dzieci/> do zakładki „Sznupkowe zabawy”. Jest tam wiele ciekawych propozycji, takich jak zamieszczony poniżej labirynt. Koniecznie tam zajrzyjcie!

Na mojej stronie poruszam także bardzo ważne tematy. Możesz tam znaleźć między innymi informacje o tym, kto to jest „obcy” (Jak myślisz – kto to?). Czy „obcy” to mężczyzna czy kobieta? Czy „obcy” jest ładny czy brzydki? Jest zawsze miły czy niesympatyczny? Proszę – narysuj „obcego” i poproś swoich rodziców, aby powiedzieli ci, czy on tak właśnie wygląda.

Może poniższy test pomoże Ci w przygotowaniu rysunku. W każ-

dym pytaniu wybierz odpowiedź a, b lub c. Po tem ustal, których odpowiedzi masz najwięcej. Jeśli jest Ci potrzebna pomoc – poproś rodziców lub rodzeństwo.

- 1) Czekasz przy huśtawce na kolegów. Miły starszy pan częstuje cię gumą do żucia. Co robisz?
 - a) częstujesz się i grzecznie dziękujesz,
 - b) zdecydowanie odmawiasz i dziękujesz,
 - c) prosisz o drugą dla najlepszego kolegi.
- 2) Idziesz chodnikiem. Młoda miła pani zatrzymuje samochód i proponuje Ci podwiezienie do szkoły. Co robisz?
 - a) bardzo chętnie korzystasz z propozycji,
 - b) zdecydowanie i grzecznie odmawiasz,
 - c) wsiadasz do samochodu z koleżanką.
- 3) Ktoś nieznajomy dzwoni do drzwi wejściowych i mówi, że jest kolegą twojej mamy z pracy. Prosi o wpuszczenie do mieszkania. Co robisz?
 - a) wpuszczasz nieznajomego,
 - b) nie wpuszczasz go i udajesz, że nie ma cię w domu,
 - c) uchylasz drzwi i mówisz, że mamy nie ma w domu.

Jeżeli trzykrotnie udzieliłeś odpowiedzi „B” – jesteś ZUCH! Brawo, świetnie wiesz, jak należy bezpiecznie się zachowywać. Jeśli udzieliłeś tylko jednej odpowiedzi „B” lub nie zaznaczyłeś „B” w żadnym pytaniu – to koniecznie zaproś do swojego przedszkola lub szkoły policjanta, który wyjaśni dzieciom, kto to jest „obcy”.

Mam nadzieję, że podobała Ci się zabawa ze mną. Zapraszam na moją stronę internetową.

Pozdrawiam serdecznie
Snupek

Drodzy Rodzice!

Zdrowie i dobro Waszych dzieci jest ważne, także dla nas – policjantów. Przypomnijcie sobie, jak szybko zapominalście, kiedy Wasi rodzice przestrzegali Was przed niebezpieczeństwem. Wyobraźcie sobie, że Wasze dzieci zapominają tak samo szybko – dlatego nigdy dość przypominania o zasadach bezpieczeństwa! W dzisiejszym wydaniu Małego Misia chcemy zaprosić Was do pomocy w wyrobieniu w maluchach bezpiecznych zachowań w czasie spotkań z „obcym”.

Oto kilka rad:

- ucz dzieci, by podczas nieobecności rodziców nikomu nie otwierały drzwi (nawet znajomym, a także innym dzieciom);
- nie ujawniaj miejsc przechowywania w domu wartościowych przedmiotów, nie pozwól dzieciom chwalić się przed innymi, „co fajnego jest w domu”;
- bezwzględnie zakaż dzieciom przyjmowania od obcych jakichkolwiek prezentów, słodyczy, napojów;
- zakaż im też wsiadania do pojazdów kierowanych przez obcych i oddalania się z nieznajomymi – musisz zrobić wszystko, aby dziecko było nieufne wobec obcych;
- traktuj dziecko bardzo poważnie i nie bagatelizuj jego problemów, codziennie znajdź czas na rozmowę z nim.

Na podstawie materiałów pochodzących ze strony internetowej Śląskiej Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach opracowała aspirant Katarzyna Wośnik, asystent Wydziału ds. Nieletnich Komendy Miejskiej Policji w Gliwicach.

UCZUL DZIECI, ABY PODCZAS NASZEJ NIEOBECNOŚCI NIE WPUSZCZAŁY DO MIESZKANIA NIKOGO OBCEGO !!!

PRZESTĘPCY CZĘSTO TEN FAKT WYKORZYSTUJĄ !!!

Ferie w Muzeum

Najprawdziwszy Smok na świecie

O bajkach, bohaterach, smokach, stworach – nie tylko potworach

25-28 stycznia

WARSZTATY DLA DZIECI OD 5. DO 12. ROKU ŻYCIA

25 stycznia (wtorek) Willa Caro

godzina 11.00-13.00

WARSZTATY TWÓRCZE Z PANEM TOTI

Od pomysłu do książki. Jak stworzyć bohatera?

Młodzi twórcy poznają Pana Totiego, bohatera książek Joanny Sorn-Gary. Będą także mogli stworzyć własnego bohatera książki oraz nadać mu różnorodne cechy charakteru. Dowiemy się, jak powstaje pomysł na książkę (bajkę) i jak wykreować postać. Teoria na wesoło – zabawy, twórcze zagadki, prace plastyczne.

26 stycznia (środa) Willa Caro

godzina 11.00-13.00

WARSZTATY TWÓRCZE Z PANEM TOTI

Prototyp książki – makieta

Zaprojektujemy książkę, poznamy tajniki tworzenia kolejnych jej części. Przyjrzymy się także kolejnym przygodom Pana Totiego.

Teoria na wesoło – animacje, plansze, zagadki.

Mały Miś przypomina, że należy pamiętać o:

27 stycznia (czwartek) Zamek Piastowski

W CZASACH SMOKÓW I DZIELNYCH RYCERZY

godzina 11.00-12.00 Mały rycerz:

Dowiemy się, jak żyli bohaterowie dawnych czasów i najpopularniejszych baśni dla dzieci. Poznamy, jaka była droga małego chłopca do tego, aby stał się rycerzem. Co to jest bojowy rumak, rząd koński, zbroja turniejowa, turniej rycerski, pasowanie na rycerza, giermek czy paź.

godzina 12.30-13.30 Mały Skryba

Zabawa w tworzenie starych dokumentów. Będzie to niepowtarzalna okazja zapoznania się z technikami tworzenia starego dokumentu. Dowiemy się, co to jest pergamin, lak czy pieczęć oraz jakie były zasady tworzenia dokumentu, będzie także okazja do stworzenia własnego dokumentu i pieczęci.

28 stycznia (piątek) Willa Caro

godzina 11.00-12.30

STWORY WYCZAROWANE Z CIENIA. BAJKI

Teatryk cieni

Dawno, dawno temu... – tak zaczyna się większość bajek. Jakich znamy bohaterów bajek? Te bajki są wesołe czy smutne? Jak wyczarować smoka za pomocą cienia? Ile cieni ma bohater baśni? Na te wszystkie pytania odpowiemy już w ferie.

Na wszystkie spotkania i warsztaty wstęp jest wolny. Ograniczona liczba miejsc.

Zgłoszenia: promocja@muzeum.gliwice.pl,
tel. (33) 335-44-03, 605-362-594.

Ferie w bibliotece

PORADNIK MAŁEGO MOLA KSIĄŻKOWEGO

GRZEGORZ KASDEPKE

„MAM PRAWO! Czyli nieomal wszystko, co powinniście wiedzieć o prawach dziecka, a nie macie kogo zapytać”

Książka jest zbiorem zabawnych opowiadań, które w bardzo przystępny i edukacyjny sposób mówią o prawach dzieci. Dziecko jest istotą bezbronną i nie potrafi samo zadbać o siebie. Potrzebuje opieki i pomocy ze strony dorosłych, którzy powinni być strażnikami tego prawa. Zabawne ilustracje i niezwykle barwne zdjęcia bardzo przemawiają do dziecięcej wyobraźni. Książka ta ma uświadomić dzieciom, że one również mają swoje prawa, które chronią je przed przemocą, wyzyskiem, wykorzystaniem seksualnym, zaniedbaniem fizycznym i psychicznym. Jest to doskonała pozycja zarówno dla dzieci, jak i dorosłych.

ELŻBIETA ZUBRZYCKA

„JAK PRZECHODZIĆ PRZEZ ULICĘ?”

Książka jest doskonałym poradnikiem i przewodnikiem edukacyjnym, który szczegółowo omawia zasady bezpieczeństwa i prawidłowego zachowania się dziecka na drodze. Tekst i kolorowe ilustracje doskonale pobudzają wyobraźnię i uczą ograniczonego zaufania do innych użytkowników jezdni i chodników. Szczegółowo opisane są złe zachowania kierowców i pieszych. Dzieci dowiadują się, jakie grożą im niebezpieczeństwa i jak im zapobiegać. W książce zostały poruszone tak ważne tematy jak: dziecko w grupie, ograniczone zaufanie do kierowców i osób dorosłych, wpływ pogody na bezpieczeństwo, bezpieczny chodnik, pomoc przy przejściu przez jezdnię oraz znaczenie znaków drogowych. Celem tej książki jest przygotowanie dzieci do bezpiecznego i kulturalnego uczestnictwa w ruchu drogowym.

KARIN SCHUPP

„SPÓJRZ W LEWO, SPÓJRZ W PRAWO: HISTORYJKI O RUCHU DROGOWYM”

Książka zawiera 15 krótkich historyjek o codziennych sytuacjach, jakie mogą przydarzyć się dziecku w drodze do szkoły, na placu zabaw, przy torach kolejowych, robotach drogowych, na ścieżce rowerowej. W przyjazny i atrakcyjny sposób opowiadki te uczą, jak unikać zagrożeń i jakie są zasady bezpieczeństwa na drodze. Dokładnie zostały omówione znaki drogowe i ich znaczenie. Książka zawiera dodatkowo kolorową mapę miasta, na którą należy nalepić obrazki z odpowiednimi znakami drogowymi.

Małgorzata Wesołowska
Miejska Biblioteka Publiczna

FERIE W BIBLIOTECE

Podróże do krainy śniegu

17-28.01.2011 r.

SZCZEGÓŁOWY PROGRAM FERII

w MIEJSKIEJ BIBLIOTECE PUBLICZNEJ W GLIWICACH

dostępny na stronie internetowej www.biblioteka.gliwice.pl

Ferie w Kinie AMOK

FILMOWE ZIMOWISKO w kinie Amok!

ul. Dolnych Wałów 3, Gliwice
www.amok.gliwice.pl
tel. +32/ 238 25 01

14-21 stycznia 2011 (duża sala)

14 - 20.01	Zapłątani	16.15
17.01 (pn)	Zapłątani	10.00
18.01 (wt)	Jak wytresować smoka	10.00
19.01 (śr)	Koń wodny: Legenda głębi	10.00
20.01 (cz)	Jak ukraść księżyc	10.00
21.01 (pt)	Toy story 3	10.00

21-28 stycznia 2011 (mała sala)

21.01 (pt)	Nausicaä z Doliny Wiatrów	16.15
22.01 (sb)	Laputa: podniebny zamek	16.15
23.01 (nd)	Mój sąsiad Totoro	16.15
24.01 (pn)	Księżniczka Mononoke	10.00 16.15
25.01 (wt)	Spirited Away: W krainie Bogów	10.00 16.15
26.01 (śr)	Ruchomy zamek Hauru	10.00 16.15
27.01 (cz)	Ponyo	10.00 16.15
28.01 (pt)	Mój sąsiad Totoro	10.00

30.01 (nd) PREMIERA !!! 15.00

Pokaz filmów wykonanych przez uczestników
WARSZTATÓW ANIMACJI FILMOWEJ

Projekcja **STUDIA MINIATUR FILMOWYCH**
m.in. Koziołek Matołek, Proszę słońca

CENY BILETÓW:

10 zł/ 8 zł na wszystkie seanse z wyjątkiem Zapłątani o 16.15 - 14 zł /12 zł

EUROPA CINEMAS
MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

magazyn
kulturalny

Ferie w MDK-u

Młodzieżowy Dom Kultury w Gliwicach

zaprasza wszystkie dzieci uczestniczące w zimowiskach organizowanych przez szkoły na Spotkania z kulturą ludową (grupa do 30 osób)

Na spotkaniach dzieci poznają dawne legendy i zwyczaje, pieśni i instrumenty ludowe.

Zajęcia poprowadzą: Danuta Ejmocka (nauczyciel języka polskiego i instruktor Śląskiego Teatru Obrzędowego) i Tadeusz Strassberger (muzyk, kolekcjoner ludowych instrumentów muzycznych).

Spotkania będą się odbywać od 17 do 28 stycznia 2011 roku w godzinach od 9.30 do 11.00 w sali 46 w Młodzieżowym Domu Kultury w Gliwicach (ul. Barlickiego 3).

Udział w zajęciach jest bezpłatny!

Zapisy odbywają się telefonicznie – sekretariat MDK w godz. od 9.00 do 16.00, tel. 32/232-69-54.

Młodzieżowy Dom Kultury w Gliwicach, ul. Barlickiego 3

ferie

2017

nie muszą być nudne

zapraszamy wszystkie gliwickie dzieci i młodzież
na różnorodne zajęcia warsztatowe
szczegóły:
www.mdk.gliwice.pl
info: 322 326 954, w. 27 i 28

Młodzieżowy Dom Kultury w Gliwicach serdecznie zaprasza dzieci i młodzież spędzającą ferie w mieście na ciekawe i twórcze zajęcia dla przedszkolaków, uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i liceów.

Na stronie internetowej www.mdk.gliwice.pl w zakładce „Akcja Zima” zamieszczony zostanie grafik zajęć na dwa tygodnie ferii z dokładnymi informacjami o godzinach i miejscach spotkań. Zajęcia będą podzielone na działy (np. sportowy, plastyczny, teatralny). Te z kolei zostaną pogrupowane na różne typy, dla poszczególnych grup wiekowych. Zapisy będą prowadzone drogą elektroniczną. Przy zajęciach pojawi się adres e-mail instruktora, do którego należy się zgłosić. Na stronie internetowej MDK będzie dostępna także karta zgłoszenia, którą powinni wypełnić rodzice. Z wypełnioną kartą dziecko przyjdzie na pierwsze zajęcia i odda ją instruktorowi. Zajęcia są bezpłatne. Podczas ferii MDK będzie pracował także metodą warsztatową. Ferie nie muszą być nudne!

Beata Stradowska
organizator imprez MDK

BEZPIECZNI W INTERNECIE

Pierwsze kroki w internecie decydują o późniejszych zachowaniach w sieci i pozwalają wyrobić w dzieciach dobre nawyki.

Dzieci w wieku przedszkolnym lubią ustalone zasady działania i jest to idealna metoda na stworzenie odpowiednich przyzwyczajeń bezpiecznego korzystania z internetu.

Dzieci poniżej 7. roku życia mają ograniczoną zdolność rozumienia informacji dostępnych w internecie i różnicowania reklam od innych tekstów. Rodzice muszą im pomóc w znalezieniu odpowiednich materiałów. Dzieci często nie widzą różnicy między korzystaniem z internetu a graniem w gry lub rysowaniem na komputerze. Na tym etapie rodzina może ustalić pierwsze zasady korzystania z komputera w domu.

* Z powodów zdrowotnych czas spędzany przed komputerem powinien być ograniczony.

* Można na przykład ustawić komputer w salonie. Dzieci w wieku przedszkolnym powinny korzystać z internetu w obecności osoby dorosłej.

* Dostęp przedszkolaków do internetu powinien być ograniczony do wcześniej wybranych i dobrze znanych witryn. Starsze dzieci mogą wybierać znane strony z menu Ulubione w przeglądarce internetowej.

* Najbezpieczniejszym rozwiązaniem jest założenie osobistego środowiska roboczego dla dziecka, w którym dostęp do internetu będzie ograniczony tylko do wybranych stron.

Dzieci w wieku szkolnym będą mieć do czynienia z internetem w szkole, u kolegów, a także we własnym domu. Rodzice powinni z nimi porozmawiać o tym, jak rozsądnie korzystać z internetu, i ustalić odpowiednie zasady. Dzieci w wieku od 7 do 9 lat potrafią już dość dobrze rozpoznawać treści, z którymi mają do czynienia. Nie radzą sobie jednak jeszcze zbyt dobrze z niektórymi materiałami dostępnymi w internecie, szczególnie z obrazami, tekstem czy dźwiękiem, które je przerażają lub są w inny sposób nieodpowiednie. Rozmowa o takich kwestiach i wyjaśnienie różnych treści, na które dzieci mogą natknąć się w internecie, nauczy je odpowiedzialności i samodzielnej, bezpiecznej pracy w sieci. Rodzice mogą także pomóc dzieciom, wyrażając własne opinie na temat internetu.

W tym wieku nadal najważniejsze są ograniczenia, ochrona i korzystanie z internetu pod nadzorem osoby dorosłej. Rodzice powinni uzgodnić z dziećmi zasady korzystania z internetu i modyfikować je w miarę dorastania dzieci.

* Korzystanie z internetu w domu nadal powinno odbywać się wyłącznie w obecności rodziców. Dzięki temu dziecko uzyska szybką pomoc w sytuacjach problematycznych.

* Jeśli komputer znajduje się w pomieszczeniu, z którego korzysta cała rodzina, wówczas używanie internetu stanie się częścią jej codzienności.

* Dziecko może jeszcze nie umieć samodzielnie ocenić wiarygodności witryny internetowej, dlatego powinno zawsze poprosić rodzica o zgodę w sytuacji, gdy chce udostępnić swoje dane osobowe.

* Dla dziecka w tym wieku pokoje na czacie i inne formy publicznych rozmów w sieci mogą być jeszcze nieodpowiednie. Z tego względu dzieci z tej grupy wiekowej powinny posługiwać się wspólnym, rodzinnym adresem e-mail.

* Założenie osobnego konta użytkownika z ograniczonymi uprawnieniami dostępu pomoże dziecku w nauce samodzielnego korzystania z komputera.

Najważniejszą kwestią jest zabezpieczenie swoich prywatnych materiałów na komputerze, czyli zapewnienie mu ochrony przed wirusami i aktualizowanie oprogramowania. W przypadku dzieci bezpieczeństwo danych można zwiększyć, stosując filtrowanie treści i ustawienia dostępne w wielu programach.

Ważne jest, aby komputer był w dobrym stanie technicznym. Dla dzieci i młodzieży internet to jednak przede wszystkim miejsce spotkań, w którym mogą natknąć się nie tylko na znajomych, ale i osoby obce. W sieci można doświadczyć przykrości, napastowania, a nawet przemocy. Według mnie, najlepszym zabezpieczeniem jest zdanie się na zdrowy rozsądek. Przede wszystkim trzeba poinformować dzieci o zagrożeniach istniejących w internecie, żeby umiały zachowywać się bezpiecznie, oraz być gotowym do omówienia z nimi wszystkich wątpliwości, jakie mogą powstać w związku z korzystaniem z sieci.

CHROŃ SWÓJ KOMPUTER:

1. Aktualizuj system operacyjny.
2. Korzystaj z programu antywirusowego.
3. Korzystaj z zapory internetowej.
4. Twórz kopie zapasowe ważnych plików.
5. Uważaj, jakie treści pobierasz do swojego komputera.
6. Chroń siebie w sieci.
7. Uważaj, komu przekazujesz osobiste informacje.
8. Zastanów się, z kim rozmawiasz.
9. Pamiętaj, że w sieci nie wszystko jest bezpieczne i nie każdy jest szczerzy.
10. Przestrzegaj zasad.
11. W internecie też musisz przestrzegać przepisów prawa.
12. Zadbaj o dobro swoje i innych osób w sieci.

opracowała Magda Kowalczyk,
gimnazjalistka